

Kärdla Muusikakool jagas lõputunnistusi

Laupäeval toimus Kärdla Muusikakoolis pidulik õhtu, kus esinesid lõpetajad.

Pärast kontserti anti neile kätte ka lõputunnistus.

Hiiumaa kultuuriloo kroonikasse peaks kindlasti jõudma nende tublide noorte muusikutel nimed.

XXVI lennu lõpetasid: Mall Kikas klaveri erialal kiitusega (õp. E. Eimre), Timo Lige klaveri (õp. E. Eimre), Eva Tuulik klaveri (õp. L. Arro), Imre Viin trompeti (õp. P. Reha) ja Helika Viilmäe klaveri erialal (õp. R. Taube).

Seekordsele lõpetamisele olid kutsutud ainult asjaosaliste lähemad sugulased ja tuttavad, sest pisike muusikakooli maja ei suuda rohkemalt mahutada. Suuremat saali ei olnud võimalik üürida sellepärast, et kuskil ei ole klaverit, millel võiks korralikku muusikat mängida. Tegelikult ei

olegi muusikakooli õpilastel võimalust kõik korraga koos olla ja ka üksteise märgu kuulata.

Selleaastased lõpetajad esinesid kindlalt, tegid ilusat muusikat, s.t. suutsid ennast teostada. Sellele aitas muidugi kaasa see, et mängiti kvaliteetsel kontsertklaveril.

Elevust tekitasid Timo Lige omaloomingulised improvisatsioonid, ka lõpueksamis kavas oli Timo enda komponeeritud etüüd. Socvime jõudu edasipürgimiseks.

Üle hulga aja oli lõpuõhtul meeldiv kuulata ka trompetimuusikat kõige nooremalt lõpetajalt, Lauka noormehelt Imrelt.

Et kaugused ei loe muusikaõppimises, kui ise oled hoolas, seda tõestas (veenvalt) Emmaste neiu Mall, saades koos lõputunnistusega ka kiituskirja.

Sportimise ja muusikaõpin-

ute head kooseksisteerimist tõestas Helika.

Et suure pere neli muusikat õppivat neidu saavad kodus ihe klaveri peal edukalt harutatud, seda tõestas meile Eva.

Pärast kontserti pidime külalised enne pidulikku osa orraks õue paluma, et ruume kuulutada.

Õhtu teisel poolel anti küünal traditsioonide järgi edasi tulevastele lõpetajatele. Mõttea, et igaüks meist on tilluke eek, mis soojendab maailma,

liikus küünal käest kätte ja üks küünlavalgus soojenda ka meie südant ja hinge. Laul küünlast oli eelnevalt sellele lainele häälestanud.

Me ei tahtnud seekordset pidulikku õhtut ristida sõnaga «aktus», vaid motoks oli «Vähem kõnesid, rohkem muusikat». Ja nii laulis väga tore-dasti V klassi tütarlaste ansambel pühendusega laule kodule, emale, muusikale, lõpetajatele ja õpetajatele.

Ilus mälestus jääb sellest nurmenukulõhnasest õhtust.

Tore, et Hiiu saarel leidub ikka veel kultuurihuvilisi noori. Hea on ka see, et väike ja vintsutatud muusikakool on siiani veel suutnud püsima jääda, kuigi igal kevadel on tunne, et nii enam edasi ei jaksa. Kurb, et sel kevadel me uusi õpilasi vastu võtta ei saa. Muusikakooli õpilased aga saavad selle nädala jooksul kätte tunnistuse ja võivad hakata puhkusele mõtlema.

Enna NILSSON,
Kärdla Muusikakooli direktor